

Návrh

Zákon

z 2004

o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Prvý oddiel Základné ustanovenia

§ 1 Účel zákona

(1) Účelom tohto zákona je upraviť postup slovenských orgánov pri vykonávaní Rozhodnutia Rady Európskej únie z 13. júna 2002 o európskom zatýkacom rozkaze a vydávacom konaní medzi členskými štátmi¹⁾ (ďalej lej „rámcové rozhodnutie“).

(2) Na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Trestného poriadku, ak nie je ďalej ustanovené inak. Trestný poriadok sa použije aj na konanie o žiadostiach členských štátov o vydanie osôb na trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, na ktoré nemožno uplatniť rámcové rozhodnutie.

(3) Tento zákon sa použije aj na konanie vo vzťahu ku každému štátu, na ktorý Európska únia medzinárodnou zmluvou rozšírila použitie rámcového rozhodnutia a za podmienok uvedených v tejto medzinárodnej zmluve.

§ 2 Definície

Na účely tohto zákona sa rozumejú:

- a) „členským štátom“ (ďalej len „členský štát“) štát, ktorý je členským štátom Európskej únie a každý ďalší štát, na ktorý Európska únia rozšírila použitie rámcového rozhodnutia;
- b) „tretím štátom“ štát, ktorý nie je členským štátom Európskej únie a Medzinárodný trestný súd;²⁾
- c) „európskym zatýkacím rozkazom“ rozhodnutie vydané justičným orgánom jedného členského štátu na to, aby bola vyžiadaná osoba zadržaná a vydaná tomuto štátu z iného členského štátu na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia;
- d) „štátom pôvodu“ členský štát, ktorého justičný orgán vydal európsky zatýkací rozkaz ;
- e) „vykonávajúcim štátom“ členský štát, ktorého justičný orgán má rozhodnúť o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu;
- f) „vykonávajúcim justičným orgánom“ justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu podľa svojho právneho poriadku;
- g) „Eurojustom“ orgán vytvorený Rozhodnutím Rady Európskej únie zo dňa 28. februára na posilnenie boja so závažnou trestnou činnosťou;³⁾

²⁾ Oznámenie č. 333/2002 Z. z. Ministertstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o prijatí Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu.

- h) „Európskou justičnou sieťou“ kontaktné body zriadené v členských štátoch na základe Spoločného postupu Rady zo dňa 29. júna 1998 o vytvorení Európskej justičnej siete.⁴⁾
- i) „rozhodnutím o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu“ rozhodnutie vykonávajúceho justičného orgánu o tom, že sú splnené podmienky vyžadované týmto zákonom a že vyžiadaná osoba sa odovzdá do štátu pôvodu;
- j) „ostatnými písomnosťami“ akékoľvek písomnosti dodatočne vyžiadané justičným orgánom štátu pôvodu alebo vykonávajúcim justičným orgánom ako podklad pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu.

§ 3

Vzťah k iným medzinárodným zmluvám

(1) Medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná a ktoré upravujú otázky extradície, sa vo vzťahu k členským štátom použijú iba v rozsahu, v ktorom sa nevzťahujú na otázky upravené týmto zákonom alebo v ktorom uľahčujú vykonávanie tohto zákona. Tieto zmluvy sa použijú tiež vo vzťahu k členským štátom na konanie o žiadostiach, na ktoré nemožno uplatniť rámcové rozhodnutie.

(2) Ustanovenia dvojstranných zmlúv uzavretých medzi Slovenskou republikou na strane jednej a Rakúskom,⁵⁾ Českou republikou⁶⁾ a Poľskou republikou⁷⁾ na strane druhej dojednaných na uľahčenie vykonávania zmlúv uvedených v odseku 1, sa naďalej použijú aj na postup podľa tohto zákona, pokiaľ ide o úpravu použitia jazykov pri vzájomnom styku orgánov týchto štátov.

§ 4

Rozsah použitia európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Vydávanie osôb medzi členskými štátmi sa uskutočňuje na základe európskeho zatýkacieho rozkazu podľa zásady vzájomného uznávania rozhodnutí justičných orgánov členských štátov.

(2) Európsky zatýkací rozkaz možno vydať pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku štátu pôvodu trestným činom a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin, je podľa právneho poriadku tohto štátu najmenej jeden rok.

(3) Ak sa vydá európsky zatýkací rozkaz na účely výkonu už uloženého trestu odňatia slobody pre trestný čin podľa odseku 2, uložený trest, ktorý sa má vykonať, alebo jeho zvyšok, musí byť najmenej štyri mesiace. Viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky viacerých trestov sa spočítavajú.

(4) Za podmienok uvedených v odseku 2 a 3 možno európsky zatýkací rozkaz vydať aj na účely výkonu ochranného opatrenia.

(5) Európsky zatýkací rozkaz možno vykonať, ak bol vydaný pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu trestným činom a u ktorého je horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý možno uložiť pre tento trestný čin, podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu, najmenej jeden rok a nie je splnený niektorý z dôvodov pre odmietnutie jeho výkonu podľa tohto zákona.

(5) Európsky zatýkací rozkaz vydaný na účely výkonu už uloženého trestu odňatia slobody pre trestný čin podľa odseku 5 možno vykonať, ak uložený trest, ktorý má byť vykonaný, alebo jeho zvyšok, je najmenej štyri mesiace a nie je splnený niektorý z dôvodov

³⁾Rozhodnutie je publikované v Úradnom vestníku Európskej únie č. 2002/187/JHA.

pre odmietnutie jeho vykonania podľa tohto zákona. Viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky viacerých trestov sa spočítavajú.

(6) Za podmienok uvedených v odsekoch 5 a 6 možno vykonať európsky zatýkací rozkaz vydaný na účely výkonu ochranného opatrenia.

(7) Na účely rozhodnutia podľa odsekov 5, 6 a 7 orgány vykonávajúceho štátu neskúmajú trestnosť skutku podľa ich právneho poriadku, ak sa vydanie žiada pre skutok, ktorý je trestným činom podľa právneho poriadku štátu pôvodu, horná hranica trestnej sadzby je podľa právneho poriadku tohto štátu najmenej tri roky a bol justičným orgánom tohto štátu označený ako:

1. účasť na zločinnom spolčení,
2. terorizmus,
3. obchodovanie s ľuďmi,
4. sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,
5. nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,
6. nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,
7. korupcia,
8. podvod, vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskeho spoločenstva v rozsahu (alt. podľa, alt. v zmysle) Dohovoru z 26 júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskeho spoločenstva,
9. legalizácia príjmov z trestnej činnosti,
10. falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,
11. počítačová kriminalita
12. trestné činy proti životnému prostrediu, vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,
13. uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,
14. vražda, závažné ublíženie na zdraví;
15. nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,
16. únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,
17. rasizmus a xenofóbia,
18. organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
19. nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi, vrátane starožitností a umeleckých diel,
20. iné podvodné konania,
21. vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
22. falšovanie, pozmeňovanie výrobkov, vrátane konaní porušujúcich práva duševného vlastníctva, alebo ich distribúcia,
23. falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami,
24. falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,
25. nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
26. nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,
27. obchodovanie s odcudzenými vozidlami,
28. znásilnenie,
29. podpaľačstvo,
30. trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
31. nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
32. sabotáž.

(8) Na to, aby štát pôvodu zaradil trestný čin, pre ktorý sa žiada vydanie, do niektorej z kategórií podľa odseku 8, sa nevyžaduje, aby sa pomenovanie trestného činu podľa právneho poriadku tohto štátu a vykonávajúceho štátu zhodovalo.

§ 5

Spôsob styku, zasielanie písomností a začatie konania

(1) Ak právny poriadok štátu pôvodu alebo vykonávajúceho štátu nevyžaduje, aby sa európsky zatýkací rozkaz a ostatné písomnosti zasielali prostredníctvom ústredného orgánu, pri vykonávaní európskeho zatýkacieho rozkazu sa justičné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho členského štátu stýkajú priamo. Na zistenie príslušného vykonávajúceho justičného orgánu možno použiť kontaktné body Európskej justičnej siete.

(2) Európsky zatýkací rozkaz a ostatné písomnosti možno zasielať do členského štátu alebo prijímať z členského štátu cudziny poštou alebo inou bezpečnou formou, ktorá umožňuje vyhotovenie písomného znenia za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu orgánu posúdiť ich hodnovernosť. Styk je možný aj prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (ďalej len „Interpol“).

§ 6

Náklady

(1) Náklady, ktoré vznikli pri vykonávaní európskeho zatýkacieho rozkazu justičného orgánu štátu pôvodu na území vykonávajúceho štátu, znáša tento štát. Ostatné náklady znáša štát pôvodu.

(2) Náhrada nákladov prevozu sa požaduje od štátu pôvodu vtedy, ak by tento neznášal sám náklady slovenskej žiadosti o prevoz.

§ 7

Preklady

(1) Európsky zatýkací rozkaz a ostatné informácie sa zasielajú vykonávajúcemu justičnému orgánu v úradnom jazyku vykonávajúceho štátu, alebo v jednom z úradných jazykov tohto štátu. V prípade, že to vykonávajúci štát akceptuje, možno vyhotoviť preklad aj do iného jazyka. To isté platí aj pre inú komunikáciu s orgánmi vykonávajúceho štátu.

(2) Európsky zatýkací rozkaz a ostatné písomnosti adresované slovenským orgánom musia byť vyhotovené v slovenskom jazyku. To isté platí aj pre inú komunikáciu so slovenskými orgánmi.

(3) Toto ustanovenie sa použije s primeraným prihliadnutím na § 3 tohto zákona a na zásadu vzájomnosti.

Druhý oddiel

Postup slovenských orgánov ako orgánov štátu pôvodu

§ 8

(1) (1) Ak sa obvinený zdržiava v cudzine, existuje predpoklad, že sa zdržiava alebo by sa mohol zdržiavať v inom členskom štáte a ak je treba ho vyžiadať, predseda senátu alebo sudca príslušného súdu súčasne s medzinárodným zatýkacím rozkazom vystaví európsky zatýkací rozkaz podľa tohto zákona.

(2) Ak ešte nebol vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz, sú splnené podmienky na jeho vydanie a osoba, ktorú treba vyžiadať, bola zadržaná na území iného členského štátu, vystaví predseda senátu alebo sudca príslušného súdu len európsky zatýkací rozkaz podľa tohto zákona. V prípravnom konaní vystaví sudca európsky zatýkací rozkaz na návrh prokurátora.

(3) Európsky zatýkací rozkaz sa vystaví na tlačive podľa vzoru uvedeného v prílohe II tohto zákona a musí obsahovať náležitosti, ktoré sú v ňom uvedené vrátane kategórie trestného činu.

(4) Európsky zatýkací rozkaz zašle súd neodkladne Interpolu. V prípade uvedenom v odseku 2 ho zašle priamo vykonávajúcemu justičnému orgánu. Odpis európskeho zatýkacieho rozkazu zároveň zašle vždy aj Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

(5) Súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz, zabezpečí ihneď po zistení miesta pobytu osoby, ktorú treba vyžiadať alebo po jej zadržaní na území iného členského štátu jeho preklad úradným tlmočníkom vymenovaným podľa osobitného predpisu⁸⁾ do jazyka podľa § 7 tohto zákona.

§ 9

Dočasné prevzatie vyžiadanej osoby

(1) Súd, ktorého sudca vydal európsky zatýkací rozkaz a v prípravnom konaní sudca, na návrh prokurátora, môže požiadať vykonávajúci justičný orgán o výsluch alebo dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby na územie Slovenskej republiky, ak bol európsky zatýkací rozkaz vydaný na účely trestného stíhania. Tento postup použije, najmä ak vykonávajúci štát po rozhodnutí o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu neodovzdá vydávanú osobu na územie Slovenskej republiky z dôvodu, že je trestne stíhaná orgánmi tohto štátu alebo má vykonať trest odňatia slobody uložený jeho orgánmi v súvislosti s trestným činom odlišným od trestného činu, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz.

(2) Ak nejde o výsluch osoby, súd v žiadosti adresovanej vykonávajúcemu justičnému orgánu uvedie, na aké úkony je prítomnosť vyžiadanej osoby potrebná. Súčasne označí deň alebo časové obdobie, na ktoré je jej prítomnosť potrebné zabezpečiť.

(3) Ak vykonávajúci orgán povolí dočasné odovzdanie osoby, rozhodne sudca, v prípravnom konaní na návrh prokurátora, že táto osoba bude počas dočasného prevzatia na území Slovenskej republiky vo väzbe. Sudca v uznesení uvedie, že väzba začína dňom prevzatia tejto osoby na územie Slovenskej republiky.

(4) Ďalšie podmienky dočasného prevzatia dojedná súd priamo s vykonávajúcim justičným orgánom. Termín prevzatia aj s útvaram policajného zboru príslušným na prevzatie osoby.

§ 10

Zásada špeciality

(1) Osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného slovenským orgánom, nesmie byť bez súhlasu vykonávajúceho štátu v Slovenskej republike stíhaná, odsúdená alebo podrobená ochrannému opatreniu spojenému s odňatím slobody ani nesmie byť inak obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním na územie Slovenskej republiky, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval..

(2) Vydaná osoba môže byť stíhaná, odsúdená alebo podrobená ochrannému opatreniu alebo môže byť jej osobná sloboda inak obmedzená aj pre trestné činy spáchané pred vydaním, pre ktoré nebola vydaná, ak

- a) osoba po prepustení z väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením či pozbavením osobnej slobody sa zdržiava na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť,
- b) opustí územie Slovenskej republiky a dobrovoľne sa vráti späť alebo je na územie Slovenskej republiky dopravená z tretieho štátu zákonným spôsobom,
- c) za tento ďalší trestný čin nie je možné uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu alebo trestné stíhanie nevedie k použitiu opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu,
- d) by osobe mohol byť uložený trest alebo opatrenie, ktoré nie sú spojené s trestom odňatia slobody, najmä peňažný trest alebo opatrenie namiesto tohto trestu, a to aj vtedy, ak by takýto výkon predovšetkým výkonom náhradného trestu odňatia slobody viedol k obmedzeniu osobnej slobody,
- e) osoba výslovne súhlasila s vydaním do Slovenskej republiky a vzdala sa práva na uplatnenie zásady špeciality podľa odseku 1,

f) osoba po vydaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred vydaním, alebo

g) vykonávajúci štát sa vzdal uplatnenia zásady špeciality podľa Rámcového rozhodnutia alebo sa jej vzdal justičný orgán tohto štátu alebo tento orgán udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred vydaním alebo na výkon trestu pre takýto trestný čin.

(3) Vyhlásenie podľa odseku 2 písm. f) uskutoční osoba pred súdom do zápisnice v prítomnosti obhajcu po poučení súdom o možnosti vzdať sa uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 a o dôsledkoch takéhoto postupu. Toto vyhlásenie nemožno vziať späť. Na konanie podľa tohto odseku je príslušný súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz. Súd o obsahu vyhlásenia informuje vykonávajúci justičný orgán.

(4) Ak má byť osoba stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo sa má voči nej vykonať trest odňatia slobody, alebo ochranné opatrenie, ktoré jej boli uložené súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním a nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, na podanie žiadosti o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu alebo ochranného opatrenia sa použijú primerane odseky 1 až 3 a ustanovenia § 8 tohto zákona.

(5) Za dodatočný súhlas podľa odseku 2 písm. g) sa považuje aj žiadosť vykonávajúceho štátu o prevzatie trestného stíhania vydanej osoby pre trestné činy spáchané jeho územím pred vydaním osoby. To isté sa vzťahuje aj na trestné oznámenie podané vykonávajúcim štátom.

§ 11

Prevoz

(1) Ak je potrebné zabezpečiť prevoz osoby odovzdávanej z členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného slovenským orgánom územím iného členského štátu, požiada tento orgán príslušný orgán členského štátu o súhlas s prevozom jeho územím.

(2) Žiadosť o prevoz musí byť preložená do jazyka dožiadaného štátu a musí obsahovať tieto údaje:

a) meno, priezvisko, dátum narodenia, miesto trvalého pobytu, občianstvo osoby;

b) informácia o existencii európskeho zatýkacieho rozkazu,

c) povaha a právna kvalifikácia skutku,

d) opis skutkových okolností, vrátane miesta a času spáchania skutku.

(3) O žiadostiach iného členského štátu o povolenie prevozu územím Slovenskej republiky rozhoduje minister spravodlivosti. Žiadosť musí obsahovať údaje uvedené v odseku 2 a musí sa doručiť s prekladom do slovenského jazyka.

(4) O povolenie prevozu sa nežiada, ak sa má osoba previezť územím členského štátu letecky bez plánovaného pristátia na jeho území. Ak dôjde k neplánovanému pristátiu na území členského štátu, príslušnému orgánu tohto štátu sa musí do 24 hodín od neplánovaného pristátia doručiť žiadosť podľa odseku 2.

(5) Aj dôjde k neplánovanému pristátiu území na Slovenskej republiky, možno prevážanú osobu zadržať, ak sa ministerstvu spravodlivosti do 24 hodín od neplánovaného pristátia doručila žiadosť podľa odseku 2.

(6) Toto ustanovenie sa použije primerane aj na žiadosti o prevoz územím členského štátu z vydávajúceho tretieho štátu do iného členského štátu.

§ 12

Odovzdanie vecí

(1) Na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu alebo z vlastného podnetu zaistí a odovzdá vykonávajúci justičný orgán veci, ktoré:

- a) môžu slúžiť ako dôkaz,
- b) vyžiadaná osoba získala z trestného činu.

(2) Tieto veci sa odovzdávajú aj vtedy, ak európsky zatýkací rozkaz nemožno vykonať kvôli úmrtiu alebo úteku vyžiadanej osoby.

(3) Ak tieto veci podliehajú zhabaniu alebo prepadnutiu na území vykonávajúceho členského štátu a ak sú potrebné pre trestné konanie, môže si ich tento štát dočasne ponechať alebo ich odovzdať štátu pôvodu s podmienkou, že ich vráti.

(4) Práva vykonávajúceho členského štátu alebo tretích osôb vzťahujúce sa k veciam podľa odseku 1 nie sú dotknuté. Ak sa preukáže existencia týchto práv, vráti štát pôvodu veci na svoje náklady vykonávajúcemu členskému štátu neodkladne po skončení trestného konania v tomto štáte.

§ 13

Informovanie ministerstva spravodlivosti o prietáhoch pri rozhodovaní a vybavovaní európskych zatýkacích rozkazov v členských štátoch

Súd Slovenskej republiky informuje neodkladne ministerstvo spravodlivosti o prípadoch, v ktorých nebolo rozhodnuté o výkone jeho európskeho zatýkacieho rozkazu v inom členskom štáte v lehote do 60 dní od zadržania vyžiadanej osoby alebo doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu, ani v lehote predĺženej o 30 dní.

Tretí oddiel

Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§14

Prekážky vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu justičného orgánu štátu pôvodu sa odmieta, ak:

- a) na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, sa vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, ak slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,
- b) bola vykonávajúcemu justičnému orgánu predložená informácia, že vyžiadaná osoba bola právoplatne odsúdená členským štátom alebo tretím štátom za rovnaký skutok za predpokladu, že uložený trest vykonala, vykonáva alebo takýto trest podľa právneho poriadku členského alebo tretieho štátu, v ktorom bol vynesенý rozsudok, už nie je možné vykonať, alebo bola pre takýto skutok právoplatne oslobodená rozhodnutím justičného orgánu členského alebo tretieho štátu,
- c) vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,
- d) skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nepatrí medzi konania spĺňajúce podmienky podľa § 4 odsek 8 tohto zákona a nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky; avšak v prípade daní, poplatkov, ciel alebo meny nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právne predpisy Slovenskej republiky neukladajú rovnaký druh daní a ciel alebo neobsahujú totožné ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel a meny ako právne predpisy štátu pôvodu;
- e) vyžiadaná osoba je trestne stíhaná v Slovenskej republike pre rovnaký skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,
- f) slovenské orgány rozhodli o tom, že pre skutok, pre ktorý bol vydaný zatýkací rozkaz, sa nezačne trestné stíhanie alebo sa v začatom trestnom stíhaní nebude pokračovať

alebo bolo v členskom štáte vydané právoplatné rozhodnutie pre rovnaký skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu; vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu však nebráni, ak vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu je potrebné uprednostniť uskutočnenie trestného konania v štáte pôvodu, predovšetkým z dôvodov zistenia pravdy a vykonania spravodlivého procesu, ochrany oprávneného záujmu poškodených osôb, vymierania trestu alebo jeho výkonu, alebo ak bolo konanie ukončené z dôvodu nedostatku dôkazov alebo z dôvodu chýbajúceho podania alebo chýbajúceho splnomocnenia poškodeného,

- g) vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie takéhoto trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
- h) európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktorého sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, na palube slovenskej lode alebo slovenského lietadla. Vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu je v tomto prípade neprípustné aj vtedy, ak skutok nie je kvalifikovaný ako trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky; alebo
- i) európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky.

(2) Súd, ktorý rozhoduje o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu môže jeho vykonanie podmieniť tým, že:

- a) štát pôvodu poskytne dostatočné záruky, že vyžiadaná osoba môže podľa právneho poriadku tohto pôvodu a vzhľadom na okolnosti prípadu požiadať v tomto štáte o obnovu konania, ak v konaní, ktorému predchádzalo rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, nebola vyžiadaná osoba predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste konania alebo riadne zastúpená právnym zástupcom, alebo
- b) štát pôvodu poskytne dostatočné záruky, že v jeho právnom poriadku existuje možnosť preskúmania uloženého trestu alebo ochranného opatrenia na základe žiadosti najneskôr po uplynutí dvadsiatich rokov výkonu trestu alebo ochranného opatrenia alebo možnosť udelenia milosti, o ktorú môže požiadať vyžiadaná osoba podľa právneho poriadku štátu pôvodu za účelom upustenia od výkonu trestu alebo jeho zvyšku alebo ochranného opatrenia v prípade, že bol európsky zatýkací rozkaz vydaný pre skutok, za ktorý je možné uložiť doživotný trest odňatia slobody alebo ochranného opatrenia.

(3) Ak štát pôvodu neposkytne dostatočné záruky podľa odseku 2 písm. a) alebo b), môže súd, ktorý rozhoduje o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnúť, že sa tento nevykoná.

(4) Skutočnosť, že je vyžiadaná osoba občanom Slovenskej republiky, nie je prekážkou vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu. Rovnako sa postupuje, ak vo vzťahu k vyžiadanej osobe, na ktorú sa podľa medzinárodného práva vzťahuje rovnaké zaobchádzanie ako na občana Slovenskej republiky.

Zadržanie

§ 15

Policajné orgány Slovenskej republiky zadržia osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz a ktorá bola zistená na území Slovenskej republiky. O zadržaní osoby informujú neodkladne prokurátora príslušného na vykonanie predbežného vyšetrovania. Ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do väzby.

§ 16

(1) Na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze justičného orgánu štátu pôvodu je príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná; o začatí konania informuje Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorému zároveň zašle aj kópiu európskeho zatýkacieho rozkazu.

(2) Prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie neodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu o zadržaní vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky v jazyku podľa § 7 tohto zákona.

§ 17

Väzba

(1) Predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do väzby. Ak predseda senátu v uvedenej lehote zadržanú osobu nevezme do väzby, prepustí ju na slobodu. Dôvodmi väzby, ktorými je pri svojom rozhodovaní viazaný, sú:

- a) zamedzenie úteku alebo skrývania sa vyžiadanej osoby,
- b) zamedzenie ovplyvňovania svedkov alebo spoluobvinených alebo marenie objasňovania skutočností dôležitých pre trestné stíhanie iným spôsobom,
- c) zamedzenie pokračovania v trestnej činnosti, dokonanie trestného činu, o ktorý sa vyžiadaná osoba pokúsila, alebo vykonanie trestného činu, ktorý pripravovala alebo ktorým hrozila.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, v ktorého obvode bola osoba zadržaná.

(3) Ak vyžiadaná osoby súhlasí s vydaním, alebo ak bolo rozhodnuté, že európsky zatýkací rozkaz sa vykoná, vezme krajský súd túto osobu do väzby, ak tak už neurobil predseda senátu podľa odseku 1.

(4) Predseda senátu krajského súdu nariadi príkazom prepustenie osoby z väzby dňom, keď dôjde k vydaniu osoby orgánom štátu pôvodu, alebo ak,

- a) najneskôr do 40 dní od zadržania osoby nebol vykonávajúcemu justičnému orgánu predložený originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do slovenského jazyka, ak sa tento vyžaduje; na návrh prokurátora môže osobu prepustiť z väzby aj vtedy, ak nebol vykonávajúcemu justičnému orgánu zaslaný európsky zatýkací rozkaz s prekladom do slovenského jazyka, ak sa vyžaduje, do 18 dní od zadržania osoby;
- b) justičný orgán štátu pôvodu zrušil európsky zatýkací rozkaz alebo ho odvolal vo vzťahu k Slovenskej republike,
- c) krajský súd rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná,
- d) ak cudzie orgány vyžiadajú osobu neprevezmú do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia prokurátora alebo súdu o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu alebo rozhodnutia ministra spravodlivosti podľa § 26, alebo ak nastali okolnosti, ktoré nemôžu štát pôvodu a vykonávajúci štát ovplyvniť, neprevezmú takúto osobu do 10 dní od nového dohodnutého dátumu realizácie vydania; to neplatí, ak zo závažných humanitárnych dôvodov, najmä v prípade ohrozenia zdravia alebo života vyžiadanej osoby, bolo vydanie dočasne odložené, v takom prípade dôjde k prepusteniu z väzby najneskôr desiatym dňom od dohodnutia nového dohodnutého dátumu realizácie vydania, alebo
- e) inak zanikli dôvody väzby alebo realizácie vydania.

(5) Prepustenie osoby z väzby nevylučuje opakované vzatie do väzby.

(6) Proti rozhodnutiu o väzbe podľa odseku 1 a odseku 4 je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.

Predbežné vyšetrovanie

§ 18

(1) Prokurátor krajskej prokuratúry podľa § 16 ods. 1, vykoná predbežné vyšetrovanie. Účelom predbežného vyšetrovania je zistiť, či sú dané podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

(2) Ak informácie poskytnuté justičným orgánom štátu pôvodu v európskom zatýkacom rozkaze nie sú dostatočné pre rozhodnutie o jeho vykonaní, najmä ak európsky zatýkací rozkaz neobsahuje všetky náležitosti uvedené v prílohe alebo je zrejmé, že ho zjavne vydal orgán, ktorý nebol príslušný na jeho vydanie, alebo že právne hodnotenie skutku ako trestného činu podliehajúcemu vydaniu alebo nepodliehajúcemu preskúmaniu obojstrannej trestnosti je zjavne nesprávne, požiada prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie neodkladne justičný orgán štátu pôvodu o dodatočné informácie. Zároveň môže určiť primeranú lehotu na zaslanie dodatočných informácií.

(3) Prokurátor vyžiadanú osobu vypočuje a oboznámi ju s obsahom európskeho zatýkacieho rozkazu a doručí jej kópiu európskeho zatýkacieho rozkazu. Súčasne ju poučí o rozsahu, v ktorom sa voči nej uplatní zásada špeciality v prípade rozhodnutia o tom, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná.

(1) (4) Prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie vráti európsky zatýkací rozkaz štátu pôvodu bez rozhodnutia o vykonaní, ak:

- a) vyžiadaná osoba zomrela alebo bola vyhlásená za mŕtvu;
- b) vyžiadanú osobu nemožno zadržať;
- c) nebolo zistené miesto pobytu na území Slovenskej republiky alebo sa na mieste pobytu dlhodobo nezdržiava a miesto jej pobytu nemožno zistiť;
- d) štát pôvodu neposkytol dostatočné informácie pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ani po postupe podľa odseku 2;
- e) európsky zatýkací rozkaz bol slovenskému orgánu doručený po odovzdaní osoby na výkon trestu odňatia slobody do iného členského štátu alebo do tretieho štátu alebo po rozhodnutí o povolení vydania osoby do tretieho štátu; alebo
- e) členský štát alebo tretí štát, ktorý vydal osobu do Slovenskej republiky, neudelil súhlas s ďalším vydaním.

§ 19

(1) V konaní o výkon európskeho zatýkacieho rozkazu musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

(2) Osoba, ktorej bola obmedzená osobná sloboda, má pri úkonoch súvisiacich s rozhodovaním o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu právo na tlmočníka.⁹⁾

(3) Ak bola vyžiadaná osoba vzatá do väzby, na styk s obhajcom a advokátom, na korešpondenciu a návštevy vo väzbe sa použije osobitný predpis.¹⁰⁾

§ 20

Výkon európskeho zatýkacieho rozkazu so súhlasom vyžiadanej osoby

(1) O možnosti vydania do členského štátu bez predloženia veci na rozhodnutie súdu za predpokladu súhlasu vyžiadanej osoby s jej vydaním do cudziny, ako aj o dôsledkoch takéhoto súhlasu poučí prokurátor vyžiadanú osobu v rámci predbežného vyšetrovania. Zároveň túto osobu poučí o tom, že udelený súhlas nemožno odvolať.

(2) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do členského štátu, poučí ju prokurátor tiež o možnosti vzdať sa uplatnenia zásady špeciality, ak by sa inak táto zásada vo vzťahu k štátu pôvodu uplatnila.

(3) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do členského štátu, spíše s ňou prokurátor v prítomnosti jej obhajcu a tlmočníka zápisnicu, v ktorej sa zaznamená jej súhlas s vydaním, ako aj jej vyjadrenie o tom, či sa vzdáva alebo nevzdáva uplatnenia zásady špeciality a v akom rozsahu.

(1) (4) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do cudziny a nie je daná žiadna z prekážok vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, prokurátor po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne uznesením, že sa európsky zatýkací rozkaz justičného orgánu štátu pôvodu vykoná. Prokurátor v uznesení okrem identifikačných údajov osoby označí tiež európsky zatýkací rozkaz, na základe ktorého je osoba vydávaná, údaj o zabezpečení práva obhajoby, o súhlase osoby s vydaním, ako aj o skutočnosti, v akom rozsahu sa táto osoba

vzdala uplatnenia zásady špeciality. Ak nastala niektorá zo situácií uvedených v odseku 4, rozhodne prokurátor v uznesení aj o odložení realizácie vydania.

(5) Ak prokurátor zistí, že existuje niektorá z prekážok vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 odsek 1 písmeno a) až c), napriek súhlasu vyžiadanej osoby rozhodne, že sa zatýkací rozkaz nevykoná. V prípade uvedenom v § 14 odsek 1 písmeno b) tak rozhodne len vtedy, ak rozsudok vydal členský štát.

(6) Uznesenie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, o dôvodoch, ktoré bránia realizácii vydania a o odložení realizácie vydania doručí príslušný prokurátor vyžiadanej osobe, generálnej prokuratúre a justičnému orgánu štátu pôvodu. Zároveň zašle rovnopis takéhoto uznesenia neodkladne Interpolu na účely dohodnutia termínu realizácie vydania a ministerstvu spravodlivosti. Preklad rozhodnutia sa nevyhotovuje. Prokurátor však vyhotoví preklad oznámenia o svojom rozhodnutí v jazyku podľa § 7 tohto zákona o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu alebo o dôvodoch iného postupu.

(7) Proti rozhodnutiu prokurátora o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu nie je prípustný opravný prostriedok.

(8) Toto ustanovenie sa nepoužije, ak prokurátor v priebehu predbežného vyšetrenia zistí, že o vydanie vyžiadanej osoby požiadal aj iný štát alebo štáty. V takom prípade prokurátor po ukončení predbežného vyšetrovania predloží vec súdu na rozhodnutie podľa § 21.

§ 21

Rozhodnutie súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne súd na návrh prokurátora o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ak vyžiadaná osoba nesúhlasila s vydaním alebo ak nastala situácia podľa § 20 odsek 5. O svojom rozhodnutí neodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu v jazyku podľa § 7. Ak súd pre rozhodnutie považuje za nevyhnutné získanie dodatočných informácií požiada prokuratúru o doplnenie návrhu.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorý rozhodoval o väzbe; ak sa o väzbe nekonalo, krajský súd, v ktorého obvode sa vyžiadaná osoba zdržuje alebo v ktorého obvode je krajská prokuratúra, ktorej prokurátor vykonával predbežné vyšetrovanie.

(3) O tom, či sa vykoná európsky zatýkací rozkaz, rozhoduje súd rozsudkom na neverejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím umožní vyžiadanej osobe a jej obhajcovi vyjadriť sa písomne k európskemu zatýkaciemu rozkazu. Ak v tomto vyjadrení vyžiadaná osoba alebo jej obhajca o to požiada, alebo to považuje súd za potrebné alebo ak o to požiada justičný orgán štátu pôvodu, o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodne súd rozsudkom na verejnom zasadnutí.

(4) Ak sa v konaní preukáže, že existuje niektorá z prekážok vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 súd rozhodne, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná. Rozhodnutie súdu podľa odseku 3 a 4 musí obsahovať odôvodnenie. Súd ho doručí prokurátorovi a vyžiadanej osobe.

(5) Rovnopis rozhodnutia súd zašle neodkladne ministerstvu spravodlivosti a justičnému orgánu štátu pôvodu. Do štátu pôvodu sa rozhodnutie zasiela bez prekladu, avšak s oznámením o obsahu rozhodnutia v jazyku podľa § 7. Rozhodnutie podľa odseku 3 oznámi súd Interpolu za účelom dojednaní termínu a realizácie odovzdania osoby.

(1) (6) Proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, je prípustné odvolanie prokurátora a vyžiadanej osoby len pre niektorú z prekážok vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 tohto zákona. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa európsky zatýkací rozkaz vykoná alebo nevykoná.

§ 22

Lehoty

(1) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vykonaním európskeho zatýkacieho rozkazu, prokurátor rozhodne o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu do desiatich dní odo dňa súhlasu osoby.

(2) V ostatných prípadoch sa rozhodne o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu do 60 dní od zadržania.

(3) Pokiaľ lehoty uvedené v odsekoch 1 a 2 nie je v odôvodnených prípadoch možné dodržať, predĺžia sa o ďalších 30 dní. O tejto skutočnosti neodkladne informuje prokurátor a v prípade podľa odseku 2 príslušný sudca justičný orgán štátu pôvodu. Ak ani v takto predĺžených lehotách nie je možné rozhodnúť o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, oznámi vykonávajúci justičný orgán dôvody, pre ktoré nemohol rozhodnúť ministerstvu spravodlivosti a Eurojustu.

(4) Odovzdanie osoby orgánom štátu pôvodu sa musí zrealizovať najneskôr do 10 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

(5) Ustanovenie odseku 4 sa nepoužije, ak nastal prípad uvedený v § 26 alebo, ak nastali okolnosti, pre ktoré vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu nemožno realizovať a ktoré nemôžu ovplyvniť štát pôvodu ani Slovenská republika, alebo ak je realizáciu odovzdania nevyhnutné odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, najmä z dôvodu ohrozenia zdravia alebo života vyžiadanej osoby. V týchto prípadoch sa musí osoba odovzdať najneskôr do 10 dní od nového dohodnutého termínu odovzdania.

(6) Právoplatné rozhodnutie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu sa nevykoná, ak minister spravodlivosti podľa § 26 rozhodol, že vyžiadaná osoba sa odovzdá inému členskému štátu alebo vydá tretiemu štátu.

(7) Ak z určitého dôvodu nie je možné vykonať európsky zatýkací rozkaz, predloží prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie alebo súd rozhodujúci o vykonaní európskeho rozkazu ministerstvu neodkladne všetky písomnosti potrebné pre zabezpečenie súhlasu tretieho štátu s vydaním. Lehoty podľa tohto ustanovenia začínajú plynúť dňom, keď odpadli prekážky odovzdania osoby štátu pôvodu.

(8) Lehoty podľa tohto ustanovenia neplynú ani v prípadoch, ak nebol zaslaný štátom pôvodu európsky zatýkací rozkaz s prekladom do slovenského jazyka, ak sa vyžaduje, ak vykonávajúci justičný orgán požiadal o zaslanie dodatočných informácií alebo o doplnenie európskeho zatýkacieho rozkazu nevyhnutné pre rozhodnutie o jeho vykonaní, ak sa koná o odňatí výsad alebo imunit. Lehoty začnú plynúť, ak odpadnú dôvody, pre ktoré ich plynutie spočívalo.

§ 23

Výsluch a dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby

(1) Na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu vykonávajúci justičný orgán vyžiadajú osobu vypočuje alebo dočasne odovzdá v súlade s podmienkami stanovenými dohodou s týmto orgánom do štátu pôvodu.

(2) Ak umožní výsluch, zároveň na žiadosť umožní prítomnosť zástupcov tohto orgánu alebo iného justičného orgánu štátu pôvodu na verejnom zasadnutí. Zástupca tohto orgánu môže klať vyžiadanej osobe otázky prostredníctvom prokurátora alebo sudcu.

(3) Ak je vhodnejšie dočasne odovzdať osobu, povolí súd na žiadosť dočasné odovzdanie osoby, pričom určí, že osobu je počas dočasného odovzdania nutné držať vo väzbe. Ak justičný orgán štátu pôvodu neuvedie čas, na ktorý dočasné odovzdanie žiada, úkony, ktoré chce vykonať, požiada vykonávajúci justičný orgán o doplnenie žiadosti. Môže pritom stanoviť primeranú lehotu na doplnenie týchto skutočností. Súhlas s dočasným odovzdaním môže udeliť iba vtedy, ak to nemá vplyv na účasť osoby na výsluchu súvisiacom s konaním o odovzdanie.

§ 24

Výsady a imunity

Ak je na odňatie výsady alebo imunity príslušný orgán Slovenskej republiky, požiada príslušný krajský prokurátor o to, aby tento orgán vyžiadanej osobe výsadu alebo imunitu odňal. Ak je na odňatie výsady alebo imunity príslušný orgán iného členského alebo tretieho štátu, medzinárodnej organizácie alebo Európskej únie, informuje prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie o tejto skutočnosti justičný orgán štátu pôvodu, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz.

§ 25

Rozhodovanie v prípade existencie viacerých európskych zatýkacích rozkazov

(1) Ak vo vzťahu k tej istej osobe vydali európsky zatýkací rozkaz dva alebo viaceré členské štáty, nie je možný postup podľa § 20. Po skončení predbežného vyšetrovania o každom z európskych zatýkacích rozkazov, rozhodne príslušný krajský súd o výkone každého z nich osobitne. Súčasne rozhodne, do ktorého zo štátov pôvodu bude osoba odovzdaná. Súd pritom zohľadní všetky okolnosti, najmä závažnosť činu, miesto spáchania činu, dátum a účel vydania európskeho zatýkacieho rozkazu. Pred vydaním rozhodnutia môže požiadať o vyjadrenie Eurojust.

(2) Zároveň s rozhodnutím podľa odseku 1 súd rozhodne o udelení súhlasu s ďalším odovzdaním do iného členského štátu pôvodu, ak podľa odseku 1 rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu z tohto štátu a ak sa vyžiadaná osoba vydáva s uplatnením zásady špeciality.

(3) Tieto rozhodnutia súd zašle všetkým členským štátom, o ktorých európskych zatýkacích rozkazoch rozhodoval.

(4) Lehoty uvedené v § 22 začínajú plynúť doručením posledného európskeho zatýkacieho rozkazu.

§ 26

Rozhodovanie v prípade stretu európskeho zatýkacieho rozkazu členského štátu a žiadosti o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu

(1) Ak bol vo vzťahu k tej istej osobe doručený slovenským orgánom európsky zatýkací rozkaz a žiadosť o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu, nie je možný postup podľa § 20.

(2) O strete európskeho zatýkacieho rozkazu členského štátu a žiadosti o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu týkajúcej sa tej istej osoby rozhoduje minister spravodlivosti po právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu o tom, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz a že vydanie do tretieho štátu alebo iného členského štátu, je prípustné.

(3) Vykonávajúci justičný orgán informuje ministerstvo spravodlivosti akonáhle sa dozvie, že nastali takéto okolnosti. Súd predloží vec ministerstvu spravodlivosti po právoplatnosti svojich rozhodnutí podľa odseku 2.

(4) Minister spravodlivosti pri rozhodovaní o tom, či sa vyhovie žiadosti o vydanie z tretieho štátu alebo iného členského štátu alebo sa vykoná európsky zatýkací rozkaz členského štátu, zváži najmä závažnosť spáchaného trestného činu, zohľadní dátum vydania európskeho zatýkacieho rozkazu a žiadosti o vydanie, ako aj účel vydania európskeho zatýkacieho rozkazu alebo žiadosti o vydanie.

(5) Minister spravodlivosti svoje rozhodnutie zašle vykonávajúcemu justičnému orgánu. Kópiu svojho rozhodnutia zašle Interpolu na dohodnutie termínu a zabezpečenie realizácie odovzdania osoby.

§ 27

Odklad vydania

Súd alebo prokuratúra, ktoré rozhodovali o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, môžu rozhodnúť o odklade jeho realizácie, ak sa voči osobe vedie na území Slovenskej republiky trestné stíhanie alebo osoba vykonáva alebo má vykonať trest odňatia slobody pre iný trestný čin ako ten, ktorý bol uvedený v európskom zatýkacom rozkaze. V prípadoch uvedených v § 26 rozhodne o odklade minister spravodlivosti. Vo svojom rozhodnutí uvedú, dokiaľ sa realizácia odkladá.

§ 28

Ďalšie vydanie zo Slovenskej republiky

Závazky Slovenskej republiky vyplývajúce z medzinárodných zmlúv s tretími štátmi, ak jej bola vyžiadaná osoba vydaná z tretieho štátu s uplatnením zásady špeciality, nie sú týmto zákonom dotknuté.

§ 29

Podrobnosti o tom, ktoré trestné činy podľa slovenského právneho poriadku patria do jednotlivých kategórií trestných činov uvedených v európskom zatýkacom rozkaze, o určení štátnych orgánov členských štátov oprávnených na prijímanie a zasielanie prísomností a o zozname jazykov, v ktorých akceptujú členské štáty európsky zatýkací rozkaz, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Čl. II

Zákon č.140/1961 Zb. Trestný zákon v znení zákona č. 120/1962 Zb., zákona č. 53/1963 Zb., zákona č. 184/1964 Zb., zákona č. 56/1965 Zb., zákona č. 81/1966 Zb., zákona č. 148/1969 Zb., zákona č. 45/1973 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákonného opatrenia č. 10/1989 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 47/1990 Zb., zákona č. 84/1990 Zb., zákona č. 175/1990 Zb., zákona č. 457/1990 Zb., zákona č. 545/1990 Zb., zákona č. 490/1991 Zb., zákona č. 557/1991 Zb., zákona č. 60/1992 Zb., nález Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zo 4. septembra 1992 uverejneného v čiaske 93/1992 Zb., zákona č. 177/1993 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 102/1995 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 100/1996 Z.z., zákona č. 13/1998 Z.z., zákona č. 129/1998 Z.z., zákona č. 10/1999 Z.z., zákona č. 183/1999 Z.z., zákona č. 399/2000 Z.z., zákona č. 253/2001 Z.z., zákona č. 485/2001 Z.z., zákona č. 237/2002 Z.z., zákona č. 421/2002 Z.z., zákona č. 448/2002 Z.z., zákona č. 553/2002 Z.z. a zákona č. 457/2003 Z.z. sa mení a dopĺňa takto:

1. Doterajšie ustanovenie § 15b sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak zo znenia skutkovej podstaty trestného činu vyplýva, že čin má byť trestný aj vtedy, keď bol daný súhlas poškodeného podľa odseku 1.“

2. V § 55 ods. 1 sa slová „Súd môže uložiť“ nahradzujú slovami „Súd uloží“.

3. V § 55 odsek 6 znie:

„(6) Vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.“

4. § 55 sa dopĺňa odsekom 8, ktorý znie:

„(8) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak

a) poškodenému vznikol z činu nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie by bolo znemožnené prepadnutím veci, alebo

b) hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti činu.“

5. V § 73 ods. 1 sa slová „môže súd uložiť“ nahrádzajú slovami „súd uloží“.

6. V § 73 odsek 2 znie:

„(2) Vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.“

7. V § 73 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak

a) poškodenému vznikol z činu nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie by bolo znemožnené zhabaním veci, alebo

b) hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti činu.“

8. V § 89 odsek 27 znie :

„(27) Zločineckou skupinou sa rozumie štruktúrovaná skupina najmenej troch osôb, ktorá existuje počas určitého časového obdobia a koná koordinovane s cieľom spáchať jeden alebo viacej trestných činov, za ktoré je možné uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov, alebo niektorého z trestných činov podľa § 160 až § 162 za účelom

a) priameho alebo nepriameho získania finančnej výhody alebo inej materiálnej výhody,

b) preniknutia do orgánu verejnej moci, s cieľom získať nad ním kontrolu alebo uplatniť svoj vplyv, aby sa zakryla alebo legalizovala ich trestná činnosť, alebo

c) preniknutia do orgánu podnikateľského alebo nepodnikateľského subjektu, s cieľom získať nad ním kontrolu alebo uplatniť svoj vplyv, aby sa zakryla alebo legalizovala ich trestná činnosť alebo príjmy z nej.“

9. V § 94 ods. 1 sa za slová „zdravie ľudí“ vkladá čiarka a slová „ich osobnú slobodu“, za slová „alebo majetok“ sa vkladajú slová „neoprávnene vyrobí, drží, zadovážuje, prepravuje, zabezpečuje alebo užíva výbušné, nukleárne, biologické alebo chemické zbrane, alebo uskutočňuje výskum a vývoj biologických alebo chemických zbraní“.

10. Za § 169b sa vkladá § 170, ktorý znie:

„§ 170

Marenie spravodlivosti

(1) Kto v trestnom konaní

a) predloží dôkaz, o ktorom vie, že je sfaľovaný alebo pozmenený,

b) pozmení dôkaz alebo bráni alebo marí získanie dôkazu,

c) marí alebo bráni prítomnosti alebo výpovedi strany trestného konania, svedka, znalca, tlmočníka alebo prekladateľa, alebo

d) použije fyzickú silu, hrozbu, zastrašovanie, alebo prisľúbi, ponúkne alebo poskytne neoprávnenú výhodu, aby pôsobil na stranu trestného konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľa alebo na orgán činný v trestnom konaní, potresce sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

(2) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potresce, ak čin uvedený v odseku 1 spácha

a) v konaní na dožiadanie medzinárodného trestného súdu zriadeného medzinárodnou zmluvou alebo rozhodnutím medzinárodnej organizácie, ktorými je Slovenská republika viazaná,

b) v úmysle sebe alebo inému zadovážiť značný prospech alebo spôsobiť značnú škodu alebo iný závažný následok,

c) v úmysle zmariť alebo sťažiť inému uplatnenie jeho základných práv a slobôd, alebo

d) z pomsty, z dôvodu národnostnej, rasovej alebo etnickej nenávisti, pre politické presvedčenie alebo vyznanie iného, alebo preto, že je bez vyznania, alebo z inej zavrhnutia hodnej pohnútky.“.

11. V § 171 ods. 1 písm. e) sa na konci vypúšťa slovo „alebo“ a za písmeno e) sa vkladá nové písmeno f), ktoré znie:

„f) bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v lehote určenej súdom, alebo“.

Doterajšie písmeno f) sa označuje ako písmeno g).

12. Nadpis nad § 171a znie:

„Nedovolené prekročenie štátnej hranice a prevádzachstvo“

13. § 171a znie:

„§ 171a

(1) Kto v úmysle získať priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu

a) pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie, alebo jej ho umožní, alebo jej v ňom pomáha,

b) pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, vyrobí, zaobstará, poskytne alebo drží falošný cestovný doklad alebo falošný doklad totožnosti, alebo

c) osobe, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobe s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, umožní alebo pomáha zotrvať alebo zamestnať sa nedovolené na území Slovenskej republiky, potresce sa odňatím slobody na dva roky až osem rokov.

(2) Odňatím slobody na päť rokov až desať rokov sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) ako člen organizovanej skupiny,

b) v úmysle zakryť alebo uľahčiť spáchanie iného trestného činu, alebo

c) spôsobom, ktorý môže ohroziť život alebo zdravie migrantov, alebo znamená neľudské či ponižujúce zaobchádzanie s nimi alebo ich zneužívanie.

(3) Rovnako ako v odseku 2 sa páchatel potresce, ak získa činom uvedeným odseku 1 pre seba alebo pre iného väčší prospech.

(4) Odňatím slobody na osem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potresce, ak činom uvedeným v odseku 1

a) spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, alebo

b) získa pre seba alebo iného značný prospech.

(5) Rovnako ako v odseku 4 sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako člen zločineckej skupiny.

(6) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 smrť.“

14. V § 171b ods. 1 sa slová „jeden rok až päť rokov“ nahrádzajú slovami „dva roky až osem rokov“.

15. Za § 184 sa vkladá § 184a, ktorý vrátane nadpisu nad § 184a znie:

*„Nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami
§ 184a*

(1) Kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent alebo strelivo bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potresce sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov alebo peňažným trestom.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa páchatel' potresce, ak na strelnej zbrani sfaľšuje, nedovolené zahľadí, odstráni alebo inak pozmení označenie určené na jej identifikáciu a sledovanie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(3) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel' potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) ako člen organizovanej skupiny,
- b) vo väčšom rozsahu, alebo
- c) za brannej pohotovosti štátu.

(4) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) vo veľkom rozsahu, alebo
- b) ako člen organizovanej skupiny pôsobiacej vo viacerých štátoch.

(5) Odňatím slobody na osem rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 ako člen zločineckej skupiny.“

16. Nadpis pod § 185 sa vypúšťa.

17. § 185 znie:

„§ 185

(1) Kto bez povolenia

- a) vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo prechováva sebe alebo inému hromadne účinnú zbraň alebo jej súčasť alebo komponent,
 - b) hromadí strelné zbrane, hromadne účinné zbrane, strelivo alebo výbušniny, alebo
 - c) niektorú z činností uvedených v písmene a) alebo b) sprostredkuje,
- potresce sa odňatím slobody na dva roky až osem rokov.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa páchatel' potresce, ak protipechotnú mínu sebe alebo inému vyvíja, vyrobí, dovezie, vyvezie, prevezie, prepraví, zadováži alebo použije.

(3) Odňatím slobody na päť rokov až desať rokov sa páchatel' potresce, ak čin uvedený v odseku 1 alebo 2 spácha

- a) ako člen organizovanej skupiny,
- b) vo väčšom rozsahu, alebo
- c) za brannej pohotovosti štátu.

(4) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel'a potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) vo veľkom rozsahu, alebo
- b) ako člen organizovanej skupiny pôsobiacej vo viacerých štátoch.

(5) Odňatím slobody na osem rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 ako člen zločineckej skupiny.“

18. § 246 znie:

„§ 246

Obchodovanie s ľuďmi

(1) Kto s použitím podvodného konania, ľsti, obmedzovania osobnej slobody, násilia alebo jeho hrozby alebo iných foriem donucovania, zneužitia právomoci, prijatia alebo poskytnutia peňažného plnenia či iných výhod, alebo zneužitia zraniteľného postavenia na dosiahnutie súhlasu osoby majúcej kontrolu nad inou osobou zláka, prenajme, prepraví, prechováva, odovzdá alebo prevezme iného, hoci aj s jeho súhlasom, za účelom jeho prostitúcie, sexuálneho vykorisťovania vrátane pornografie, nútenej práce či nútenej služby, otroctva alebo praktík podobných otroctvu, nevoľníctva, odoberania orgánov či tkanív alebo iných foriem vykorisťovania, potresce sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa potresce kto zláka, prenajme, prepraví, prechováva, odovzdá alebo prevezme osobu mladšiu ako 18 rokov, hoci aj s jej súhlasom, za účelom jej prostitúcie, sexuálneho vykorisťovania vrátane pornografie, nútenej práce či nútenej služby, otroctva alebo praktík podobných otroctvu, nevoľníctva, odoberania orgánov či tkanív alebo iných foriem vykorisťovania.

(3) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potresce, ak čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) spácha za použitia hrubého násilia,
- b) spácha proti vôli iného,
- c) spácha na osobe mladšej ako 15 rokov,
- d) spácha taký čin ako člen organizovanej skupiny, alebo
- e) ak takým činom získa pre seba alebo iného značný prospech.

(4) Odňatím slobody na osem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potresce, ak činom uvedeným v odseku 1 alebo 2

- a) spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, ohrozenie života, smrť alebo iný obzvlášť závažný následok,
- b) ak takým činom získa pre seba alebo pre iného prospech veľkého rozsahu, alebo
- c) ak spácha čin v spojení s organizovanou skupinou pôsobiacou vo viacerých štátoch.

(5) Odňatím slobody na dvanásť rokov až pätnásť rokov alebo výnimočným trestom sa páchatel potresce, ak čin uvedený v odseku 1 alebo 2 spácha ako člen zločineckej skupiny alebo ním spôsobí smrť viacerých osôb.“

19. § 249c znie:

„§ 249c

Neoprávnené vyrobenie a používanie elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty

(1) Kto neoprávnene vyrobí, pozmení, napodobí, falšuje alebo si obstará elektronický platobný prostriedok alebo inú platobnú kartu alebo predmet spôsobilý plniť takú funkciu, za účelom použiť ho ako pravý, alebo k tomuto účelu ho prechováva, prepravuje, použije alebo poskytne inému, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo peňažným trestom.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 škodu nie malú.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potresce, ak

- a) spácha čin uvedený v odseku 1, hoci bol za taký čin v posledných dvoch rokoch odsúdený, alebo

- b) spôsobil činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.

(4) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potresce, ak

- a) spácha čin uvedený v odseku 1 ako člen organizovanej skupiny, alebo
- b) spôsobí takým činom značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

(5) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potresce, ak

- a) spácha čin uvedený v odseku 1 ako člen zločineckej skupiny, alebo
- b) činom uvedeným v odseku 1 spôsobí škodu veľkého rozsahu.“

20. Za § 249c sa vkladá § 249ca, ktorý znie:

„§ 249ca

(1) Kto neoprávnene vyrobí, inak zadováži, prechováva alebo poskytne inému nástroj, počítačový program alebo iný prostriedok výhradne prispôbosený na spáchanie trestného činu uvedeného v § 249c ods.1, potresce sa odňatím slobody až na tri roky alebo peňažným trestom.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potresce, ak spácha čin uvedený v odseku 1 pri výkone svojho povolania.“

21. Za § 299a sa vkladá § 299b, ktorý znie:

„§ 299b

Týmto zákonom sa transponujú právne akty Európskych spoločenstiev (Európskej únie) uvedené v prílohe.“

22. Zákon sa dopĺňa prílohou, ktorá znie:

„Príloha k zákonu č. 140/1961 Zb. Trestný zákon

Týmto zákonom sa transponujú tieto právne akty Európskych spoločenstiev (Európskej únie):

1. Smernica Rady 2002/90/ES z 28. novembra 2002, ktorá definuje napomáhanie neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska.

2. Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/JHA z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní.

3. Rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/JHA z 28. mája 2001 o boji proti podvodom a falšovaní bezhotovostných platobných prostriedkov.

4. Rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/JHA z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu.

5. Rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/JHA z 19. júla 2002 o boji proti obchodovaniu s ľuďmi.

6. Rámcové rozhodnutie Rady 2002/946/JHA z 28. novembra 2002 o posilnení trestného systému na zabránenie napomáhaniu neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska.

Preklad týchto právnych aktov sa nachádza v Centrálnnej prekladateľskej jednotke sekcie Inštitút pre aproximáciu práva Úradu vlády Slovenskej republiky.“

Čl. III

Zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 57/1965 Zb., zákona č. 58/1969 Zb., zákona č. 149/1969 Zb., zákona č. 48/1973 Zb., zákona č. 29/1978 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/89 Zb., zákona č. 178/1990 Zb., zákona č. 303/1990 Zb., zákona č. 558/1991 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 6/1993 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 178/1993 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1994 Z.z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 222/1998 Z.z., zákona č. 256/1998 Z.z., zákona č. 272/1999 Z.z., zákona č. 173/2000 Z.z., zákona č. 366/2000 Z.z., zákona č. 253/2001 Z.z., zákona č. 182/2002 Z.z., zákona č. 215/2002 Z.z., zákona č. 422/2002 Z.z., zákona č. 457/2003 Z.z. a zákona č. 458/2003 Z.z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 12 sa dopĺňa odsekmi 15 a 16, ktoré znejú:

„(15) Vyšetrovateľom sa rozumie v rozsahu poverenia úkonov vyšetrovania aj zástupca príslušného orgánu cudzieho štátu, ktorý je vyslaný do spoločnej vyšetrovacej skupiny vytvorenej na základe dohody. Spoločná vyšetrovacia skupina sa môže vytvoriť najmä, ak vyšetrovanie trestného činu vyžaduje vykonať zložité úkony aj v inej krajine alebo vyšetrovanie trestného činu uskutočňuje niekoľko krajín, pričom okolnosti prípadu vyžadujú ich koordinovaný a spoločný postup. Na čele spoločnej vyšetrovacej skupiny je vždy zástupca orgánu činného v trestnom konaní Slovenskej republiky; ostatné podmienky činnosti spoločnej vyšetrovacej skupiny upraví dohoda o jej vytvorení. Orgánom oprávneným uzavrieť dohodu o vytvorení spoločnej vyšetrovacej skupiny je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

(16) Organizáciou na pomoc poškodeným sa rozumie mimovládna organizácia zriadená podľa osobitného zákona^{7c)} poskytujúca bezodplatnú pomoc poškodeným.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 7c znie:

„^{7c)} Napríklad zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov.“.

2. § 28 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa primerane vzťahujú aj na inú stranu v trestnom konaní.“.

Alternatíva I

3. V § 43 ods. 1 prvá veta znie: „Poškodený je osoba, ktorej bola priamo trestným činom spôsobená ujma, vrátane fyzického a psychického poškodenia, citového utrpenia alebo majetková škoda, morálna škoda alebo iná škoda alebo boli ohrozené či porušené jej iné zákonom chránené práva a slobody.“.

Alternatíva II

Bod 3 sa vypustí z návrhu zákona.

4. § 43 sa dopĺňa odsekmi 3 až 7, ktoré znejú:

„(3) Návrh podľa odseku 2 nemožno podať, ak bolo o nároku už rozhodnuté v občianskoprávnom alebo inom príslušnom konaní.

(4) Poškodený má právo uplatňovať konkrétne návrhy za účelom uzavretia zmieru alebo dohody s obvineným, a to aj prostredníctvom probačného a mediačného úradníka.

(5) Ak orgán činný v trestnom konaní zistí, že poškodenému hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode, poučí poškodeného o možnosti žiadať o informácie o tom, že

a) obvinený bol prepustený z väzby alebo z nej ušiel,

b) odsúdený bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody alebo z neho ušiel.

(6) Žiadosť podľa odseku 5 môže podať poškodený v prípravnom konaní prokurátorovi a v konaní pred súdom súdu; ak je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, táto žiadosť sa podáva súdu, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

(7) Poškodený sa môže výslovným vyhlásením písomne alebo ústne do zápisnice vzdať práva uvedeného v odseku 5.

5. § 44 znie:

„§ 44

(1) Oprávnenie poškodeného nemôže vykonávať ten, kto je v trestnom konaní stíhaný ako spoluobvinený.

(2) Ak je v tej istej veci väčší počet poškodených a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený účel a rýchly priebeh súdneho konania, pričom poškodeným nebol

v prípravnom konaní ustanovený spoločný zástupca podľa odseku 3, rozhodne o účasti poškodených v súdnom konaní súd; ak súd považuje za účelné ustanoviť poškodeným, ktorí si uplatnili nárok na náhradu škody (§ 43 ods. 2) spoločného zástupcu, postupuje primerane podľa odseku 3.

(3) Ak je v tej istej veci väčší počet poškodených a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania, prokurátor ustanoví opatrením v prípravnom konaní na výkon týchto práv spoločného zástupcu poškodených, po jeho predchádzajúcom súhlase, spravidla niektorého z poškodených, ak sa poškodení nedohodnú na spoločnom zástupcovi. Prokurátor oznámi opatrenie tým poškodeným, ktorí si už uplatnili nárok na náhradu škody a opatrenie sa aj vhodným spôsobom uverejní. Spoločný zástupca vykonáva práva poškodených, ktorých zastupuje vrátane uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní, a má rovnaké procesné postavenie ako splnomocnenec (§ 50 a § 51); bez súhlasu poškodeného nemožno vziať späť uplatnený nárok na náhradu škody. Spoločných zástupcov môže byť najviac desať.

(4) Ak je v tej istej veci veľký počet poškodených, spravidla prevyšujúci 100, a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť závažným spôsobom ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania, rozhodne v prípravnom konaní na návrh generálneho prokurátora o účasti poškodených v trestnom konaní najvyšší súd uznesením, ktoré sa doručí navrhovateľovi. Ak návrh nebol zamietnutý, generálny prokurátor zabezpečí, aby bolo uznesenie vhodným spôsobom zverejnené.

(5) K návrhu generálneho prokurátora podľa odseku 4, ktorý musí byť odôvodnený, treba pripojiť dosiaľ získaný celý spisový materiál.“.

6. Za § 44 sa vkladá § 44a, ktorý znie:

„§ 44a

(1) Poškodený, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody a nemá dostatočné prostriedky, aby uhradil náklady s tým spojené, má nárok na zástupcu z radov advokátov, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov.

(2) O ustanovení zástupcu podľa odseku 1 rozhodne aj bez návrhu predseda senátu a v prípravnom konaní po vznesení obvinenia prokurátor.

(3) Zástupca podľa odseku 1 má rovnaké procesné postavenie ako splnomocnenec (§ 50 a § 51).“.

7. V § 45 ods. 2 sa slová „zástupca občianskeho združenia so zameraním na ochranu ľudských práv“ nahrádzajú slovami „organizácia na pomoc poškodeným.“.

Alternatíva I

8. Doterajší text § 46 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Orgán činný v trestnom konaní je povinný pri prvom kontakte s poškodeným poskytnúť mu v písomnej forme v jazyku, ktorému rozumie, informácie o jeho právach v trestnom konaní a o organizáciách na pomoc poškodeným vrátane služieb nimi poskytovaných. Poškodený sa môže výslovným vyhlásením písomne alebo ústne do zápisnice tohto práva vzdať.“.

Alternatíva II

8. Doterajší text § 46 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekmi 2 a 3, ktoré znejú:

„(2) Orgán činný v trestnom konaní je povinný pri prvom kontakte s poškodeným poskytnúť mu v písomnej forme v jazyku, ktorému rozumie, informácie o jeho právach v trestnom konaní a o organizáciách na pomoc poškodeným vrátane služieb nimi poskytovaných.

(3) Poškodený sa môže výslovným vyhlásením písomne alebo ústne do zápisnice pred orgánom činným v trestnom konaní vzdať procesných práv, ktoré mu tento zákon ako poškodenému priznáva.“.

Poznámka - Zároveň sa v tejto alternatíve vypustí v § 43 odsek 7.

9. V § 50 odsek 1 znie:

„(1) Zúčastnená osoba a poškodený sa môžu dať zastupovať splnomocnencom. Splnomocnencom poškodeného môže byť aj organizácia na pomoc poškodeným.“.

10. Pod § 70 nadpis znie:

„Upovedomenie o vzatí do väzby, prepustenie z väzby alebo úteku z väzby“.

11. Doterajší text § 70 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Orgán činný v trestnom konaní vhodným spôsobom vyrozumie poškodeného alebo svedka, ktorý podal žiadosť podľa § 43 ods. 5 alebo § 103a ods. 1, o prepustení obvineného z väzby alebo o jeho úteku z väzby najneskôr v deň, v ktorý táto skutočnosť nastala.“.

12. V § 89 sa za odsek 2 vkladá odsek 3, ktorý znie:

„(3) Za dôkaz môžu poslúžiť aj informácie, ktoré zákonným spôsobom získal člen, vrátane vyslaného člena, spoločnej vyšetrovacej skupiny v cudzom štáte počas svojho členstva vo vyšetrovacej skupine, aj keď nie sú dostupné orgánom cudzieho štátu.“.

Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 4 a 5

13. Za § 103 sa vkladá § 103a, ktorý znie:

„§ 103a

(1) Ak orgán činný v trestnom konaní zistí, že svedkovi hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode, poučí svedka o možnosti žiadať o informácie o tom, že

a) obvinený bol prepustený z väzby alebo z nej ušiel,

b) odsúdený bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody alebo z neho ušiel.

(2) Žiadosť podľa odseku 1 môže podať svedok v prípravnom konaní prokurátorovi a v konaní pred súdom súdu; ak je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, táto žiadosť sa podáva súdu, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

(3) Svedok sa môže výslovným vyhlásením písomne alebo ústne do zápisnice vzdať práva uvedeného v odseku 1.“.

14. § 137 sa dopĺňa odsekom 5, ktorý znie:

„(5) Ustanovenie odsekov 1 a 2 sa nepoužije na prípad podľa § 43 ods. 4; ak najvyšší súd nezamietne návrh, uznesenie doručí generálnemu prokurátorovi, ktorý zabezpečí, aby bolo uznesenie oznámené jeho zverejnením vhodným spôsobom.“.

15. § 151 ods. 2 sa na konci dopĺňa vetou, ktorá znie: „Zástupca z radov advokátov, ktorý bol ustanovený poškodenému podľa § 44a, má nárok na odmenu a náhradu hotových výdavkov podľa advokátskej tarify určenej pre občianskoprávne konanie.“.

16. V § 151 ods. 3 sa za slovo „obhajcu“ vkladajú slová „alebo zástupcu z radov advokátov (§ 44a)“.

17. V § 152 ods. 1 písm. b) sa za slová „Ustanovenému obhajcovi“ vkladajú slová „a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov (§ 44a)“.

18. Doterajší text § 154 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Súd môže podľa okolností prípadu rozhodnúť na návrh poškodeného o tom, že odsúdenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému celé trovy alebo ich časť, ktoré súvisia s účasťou poškodeného v trestnom konaní, a to aj v prípade, ak poškodenému nebol priznaný nárok na náhradu škody ani sčasti.“.

19. V § 155 ods. 1 sa za slová „ustanovenému obhajcovi“ vkladajú slová „a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov (§ 44a)“.

20. Za § 158 sa vkladá § 158a, ktorý znie:

„§ 158a

(1) Poškodený trestným činom, ktorý bol spáchaný v inom štáte Európskej únie ako v tom, kde má bydlisko, je oprávnený podať oznámenie príslušnému orgánu štátu, kde má bydlisko, ak to nemohol urobiť v štáte, v ktorom bol trestný čin spáchaný, alebo ak to v prípade závažného trestného činu nechcel urobiť.

(2) Prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán, ktorému bolo oznámenie doručené a nemá právomoc a nie je príslušný vo veci konať, bezodkladne postúpi oznámenie príslušnému orgánu toho štátu Európskej únie, na území ktorého bol trestný čin spáchaný.“.

21. V § 198 ods. 3 sa na konci vkladá veta, ktorá znie:

„Ak je to odôvodnené prejednávanou vecou, vykoná predseda senátu nevyhnutné opatrenia, aby v budove súdu nedošlo k osobnému kontaktu obžalovaného s poškodeným.“.

22. V § 200 ods. 1 sa za slovo „svedkov“ vkladajú slová „alebo poškodených alebo ich blízkych osôb“.

23. V § 206 ods. 4 sa slová „§ 44 ods. 3“ nahrádzajú slovami „§ 43 ods. 3“.

24. § 321 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Ak podal poškodený alebo svedok žiadosť podľa § 43 ods. 5 alebo § 103a ods. 1, zašle predseda senátu príslušnému nápravno-výchovnému ústavu spolu s nariadením výkonu trestu informácie o poškodenom alebo svedkovi. Nápravno-výchovný ústav je povinný informovať takého poškodeného a svedka o prepustení alebo úteku odsúdeného. Ak podal poškodený alebo svedok žiadosť podľa § 43 ods. 5 alebo § 103a ods. 1 a odsúdený je už vo výkone trestu odňatia slobody, zašle súd informácie o poškodenom alebo o svedkovi neodkladne príslušnému nápravno-výchovnému ústavu, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Nápravno-výchovný ústav je povinný vhodným spôsobom informovať poškodeného alebo svedka o prepustení odsúdeného z výkonu trestu alebo o jeho úteku z výkonu trestu najneskôr v deň, v ktorý táto skutočnosť nastala.“.

25. § 322 znie:

„§ 322

(1) Ak odsúdený pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody ochorie tak vážnou chorobou, že dočasne nie je spôsobilý nastúpiť výkon trestu, pretože je v ústavnej zdravotnej starostlivosti, zašle súdu žiadosť o odklad výkonu trestu spolu s lekárskou správou o svojom zdravotnom stave nie staršou ako 30 dní; v žiadosti je povinný uviesť aj adresu zdravotníckeho zariadenia, ktoré mu poskytuje zdravotnú starostlivosť.

(2) Na žiadosť predsedu senátu oznámi nemocnica pre obvinených a odsúdených, či zdravotnícke zariadenie Zboru väzenskej a justičnej stráže môže poskytnúť odsúdenému, ktorý požiadal o odklad výkonu trestu podľa odseku 1, potrebnú zdravotnú starostlivosť alebo na akú dobu navrhuje odložiť výkon trestu. Predseda senátu na potrebný čas odloží výkon trestu odňatia slobody, ak v zdravotníckom zariadení Zboru väzenskej a justičnej stráže nie je možné poskytnúť potrebnú zdravotnú starostlivosť.

(3) Výkon trestu odňatia slobody na tehotnej žene alebo na matke novonarodeného dieťaťa predseda senátu odloží na dobu jedného roka po pôrode.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(5) Ak odsúdený zneužíva povolený odklad, alebo ak je obava, že ujde alebo sa bude skrývať, predseda senátu odklad výkonu trestu uznesením odvolá.“.

26. V § 402 sa za odsek 5 vkladá nový odsek 6, ktorý znie :

„(6) Ak súd rozhodne, že vydanie je neprípustné výhradne z toho dôvodu, že ide o občana Slovenskej republiky podľa § 394 písm. a), bezodkladne predloží vec príslušnému orgánu na trestné stíhanie v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.“

27. Za § 454 sa vkladá nový § 454a, ktorý znie:

„§ 454a

Týmto zákonom sa transponujú právne akty Európskych spoločenstiev (Európskej únie) uvedené v prílohe.“

28. Zákon sa dopĺňa prílohou, ktorá znie:

„Príloha k zákonu č. 141/1961 Zb.
o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok)

Týmto zákonom sa transponujú tieto právne akty Európskych spoločenstiev (Európskej únie):

1. Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/JHA z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní.
2. Rámcové rozhodnutie Rady 2002/465/JHA z 13. júna 2002 o spoločných vyšetrovacích tímoch.

Preklad týchto právnych aktov sa nachádza v Centrálnej prekladateľskej jednotke sekcie Inštitút pre aproximáciu práva Úradu vlády Slovenskej republiky.“

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2004.